

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Ügyszám: IV/1679-1/2017.

Tárgy: Hiánypótlás

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1679-2/2017.
Érkezett:	2017 OKT 24.
Példány:	1
Melléklet:	2 db
Készítve:	1

A sérelmezett döntéseket azért tartom alaptörvény ellenesnek, mert azok úgy születtek, hogy a bíróságok nem tárták fel és értékelték teljeskörűen a tényeket, általam/fellebbezésemben előadottakat (**a másodfokú bíróság meg sem várta fellebbezésem megérkezését**), és **indoklási kötelezettségüknek sem tettek eleget, további fellebbezési jogom gyakorlását sem biztosították, továbbá II. fokon olyan bírói tanács járt/járhatott el, amely kizárását kértem a II. fokú eljárásból**. Az első fokú tárgyalásról készült hangfelvétel például, melyet csatoltam panaszomhoz igazolja azt, hogy az ügyemben eljáró bírósági titkár futószalag szerűen zavarta le a tárgyalást, majd **érdemi indoklás nélkül hozott marasztaló végzést 50 -es éveket idéző módon.**

Véleményem szerint ezért az eljárások és az azokban meghozott végzések az Alaptörvény **XXVIII. cikk (1)** bekezdésében, továbbá a **XXIV. cikk (1)** bekezdésében és a **XXVIII. cikk (7)** bekezdésében írt jogaim sérelmét okozták, **ezért kértem/kérem azok megsemmisítését.**

A 2012. január elsején hatályba lépett Alaptörvény mely az Alkotmánybíróság új, alaptörvényi szintű feladataként határozta meg a bírói döntések Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálatát. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjából, valamint az Abtv. 27. §-ából fakadóan a bíróságok döntései és az Alaptörvény rendelkezései közötti összhang biztosítása végső soron az Alkotmánybíróság kötelessége.

Az Alkotmánybíróság a 61/2011. (VII. 13.) AB határozatában elvi jelentőséggel erősítette meg, hogy "egyes alapjogok esetében az Alkotmány ugyanúgy fogalmazza meg az alapjog lényegi tartalmát, mint valamely nemzetközi szerződés (például a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya és az Emberi Jogok Európai Egyezménye). Ezekben az esetekben az Alkotmánybíróság által nyújtott alapjogvédelem szintje semmiképpen sem lehet alacsonyabb, mint a nemzetközi (jellemzően a strasbourgi Emberi Jogok Bírósága által kibontott) jogvédelem szintje."

Az Egyezmény 6. Cikk (1) bekezdése mindenkinek jogot biztosít arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott **független és pártatlan bíróság tisztességesen**, nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában, illetőleg az ellene felhozott büntetőjogi vádak megalapozottságát illetően.

A tisztességes eljárás és a jogállamiság elvéhez tartozik az a követelmény, hogy **a bíróságok a döntéseik alapjául szolgáló indokokat kellő részletességgel mutassák be**. (Suominen kontra Finnország, 37801/97.; 2003. július 1.) Ez az Alkotmánybíróság szerint „az adott bírói döntés természete, és az alapul fekvő egyedi ügy körülményei határozzák meg, hogy milyen terjedelmű és mélységű indokolás elégíti ki az **indoklási kötelezettség** egyezménybeli követelményét. Ebből következően az indokolt bírói döntéshez fűződő jog megsértését kizárólag az alapul fekvő **egyedi ügy összes körülményeinek vizsgálatát követően lehet megítélni**. Éppen ezért elképzelhető, hogy valamely részletkérdésre vonatkozó indokolás teljes elmaradása nem, **míg egy lényegesebb kérdésre vonatkozó hiányos indokolás viszont az Egyezmény 6. Cikkében biztosított jog megsértését idézi elő.**" 7/2013. (III. 1.) AB határozat

Véleményem szerint egyértelműen **megállapítható**, hogy a sérelmezett marasztaló végzésekben **számos lényeges tényre/érvre nézve hiányos az indoklás (panaszomban részletesen előadtam),**

mely megalapozta az oly mértékű jogsértést, mely a tisztességes eljáráshoz való jogom sérelmét idézte elő, mely a sérelmezett végzéseket alaptörvényellenessé teszik.

Az Alkotmánybíróság 7/2013. (III. 1.) AB határozatában azt is elvi éllel mondta ki, hogy a döntéssel szemben feltétlen elvárás, hogy a bíróság az ügy lényegi részeit a szükséges alapossággal vizsgálja meg, és erről a vizsgálatáról a határozatának indoklásában is adjon számot. Álláspontom szerint nem felel meg az Egyezmény 6. Cikkében foglalt elvárásnak az, hogy ügyemben az első fokú bírói fórum az ügy lényegi kérdései tekintetében kifejtett érveimet, az eljárásban majd döntésében is figyelembe sem vette, azokra nem is reagált/tárta fel, és megfoghatatlan, sablon szövegű „indoklással” marasztalt el (XXIV. cikk (1) bekezdésében írtak megsértése), majd a másodfokú bírói fórum úgy hozott döntést, hagyta jóvá az első fokú végzést, hogy a fellebbezésem beérkezést, melyet a törvényes határidőn belül került benyújtásra, be sem várta (XXVIII. cikk (7) bekezdésében írtak megsértése), majd ezen sérelmezett/észrevételezett jogsértést az nem is orvosolta, mindezt tette azon másodfokú bírói fórum, melynek kizárását kértem mindkét esetben (fellebbezésem illetve igazolási kérelmem elbírálásából - XXVIII. cikk (1) bekezdésében írtak megsértése)!

A jogorvoslathoz való joggal összefüggésben hangsúlyozni kívánom, hogy az olyan, az Alaptörvény szövegéből egyértelműen levezethető alapjog, amelynek gyakorlása ugyan feltételhez kötött de azok együttes fennállása esetén mindenkit megillet. A jog immanens tartalma az érdemi bírósági döntések tekintetében a másik szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetősége [5/1992. (I. 30.) AB.], mely **esetemben véleményem szerint megfelelő módon szintén nem került biztosításra.**

Ezért megállapítható/megállapításra vár véleményem szerint az, hogy **e ismertetett mércéknek e végzések és eljárások nem felelnek meg**, az I. és II. fokon eljáró bíróságok eljárásai/végzései az Alaptörvényből meghivatkozott törvényi helyekben megkövetelt követelményét megsértették. Ezért véleményem szerint a panaszolt ítéletek megsemmisítésének van helye, **melyet kérek a Tisztelt Alkotmánybíróságtól.**

2017.10.15.